

U NOVU GODINU SA BOLJIM NAMA (ili zašto svima nama želim bolje nas)

Kraj starih godina obično nam služi za svođenje poslovnih i ličnih računa. Ukratko - gdje smo bili prije godinu dana, gdje smo sada, a gdje želimo biti u ovo doba naredne godine, barem... Jer, uz turbulentna vremena i dinamičan prostor na kojem živimo teško se upuštati u neke dugoročnije planove.

Na kraju stare i sa početkom nove godine sebi, prijateljima, kolegama, poslovnim partnerima, klijentima i svekolikom čovječanstvu upute lijepje želje. Kao i svi drugi i ja imam želje za dobro zdravlje, ličnu sreću i poslovne uspjehe.... Ali imam i jednu posebnu, specijalnu želju koju upućujem svima nama: želim svima nama bolje nas u narednoj godini.

Želim bolje nas u smislu da ćemo se držati datih obećanja i zaista ih provesti, a ne samo obećati da ćemo to uraditi nekada, negdje, nužne ekonomske i socijalne reforme definirane u novom pristupu Evropske unije za Bosnu i Hercegovinu.

Bolje nas u smislu da ćemo se truditi i tražiti rješenja umjesto da gubimo vrijeme beskrajno pričajući o tome kako nešto (haman ništa) u ovoj državi ne može. Da ćemo više raditi svoj posao, a manje se baviti tuđim, ma koliko (ne)razumjeli tuđi posao.

Bolje nas u smislu da ćemo odgovorno i efektivno (barem onih osam sati dnevno) raditi posao koji nam je povjeren, a manje učiti menadžere kako bi trebali voditi našu firmu. Bolje vlasnike i direktore preduzeća koji će se držati datih obećanja u smislu redovne isplate plaća, uplate poreza i doprinosa, uvjeta za rad...

Bolje nas zaposlene na svim nivoima administracije koji ćemo konačno shvatiti da smo servis građanima i kompanijama, više se truditi da detaljno pojasnimo (prilično složene procedure) i efikasno završimo procedure kako bi svoja prava ostvarili brzo, bez predugih čekanja i nesuvislih obrazloženja.

Bolje nas u tužilaštvima i sudovima koji će tužiti i suditi po zakonu i prema dokazima, kojima će ladice služiti za odlaganje uredske opreme, a ne "teških" slučajeva i rješavati slučajeve u razumnom roku, a ne dozvoljavati da nam se suđenja pretvaraju u sapunice bez smisla i kraja.

Bolje nas na ulici, u prodavnici, za šalterom, u ambulanti, bolnici, apoteci, školi, fakultetu, redakciji, kompaniji, na ministarskim i zastupničkim mjestima, za pregovaračkim stolom....

Jer, bezbroj puta su me ljudi uvjerali da imamo dobre zakone, procedure, propise, strategije koji zapinju samo i uvijek na ljudima koji ih trebaju provesti u djelo. A da bismo sa mrtvih slova na papiru prešli na ono što se u najkraćem život zove trebamo – nas... **B**

*Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica*